

Proletariusze
wszystkich krajów
łączcie się!

Organ K
Polskiej Zjedn
Partii Robotn

15
m
te' e za-
osob
w mi
dajac
innycj
W
ganiPie-
Parti
dzilo
kowie
Andr

NR 190 (1252) ROK V

WARSZAWA — CZWARTEK 10 LIPCA 1952 R.

WYDANIE H

Przed Złotem Młodych Przdowników ZMP-owcy Z. Dula i E. Piotrowski wykonali po 6 norm rocznych

(f) Przdownik pracy z Rybnickiej Fabryki Maszyn Górniczych, formierz — ZMP-owiec Zymunt Dula odpowiadając na apel Zarządu Głównego ZMP zobowiązał się wykonać zadania przypadającego na niego według obowiązujących norm na okres 6 lat. Dzięki dobrze zorganizowanej pracy oraz wysokiemu przekraczaniu norm produkcyjnych termin wykonania swego ambitnego postanowienia skrócił o 10 dni.

Pod koniec zmiany, podczas której Zymunt Dula zakończył realizację swego zobowiązania, załoga zgatowała dzielnemu ZMP-owcowi serdeczną owację. Otrzymał on od dyrekcji zakładu, rady zakładowej, Podstawowej Organizacji Partyjnej i ZMP liczne nagrody oraz wysoką premię pieniężną. Dula został wybrany delegatem na Zlot.

O wykonaniu 6 norm rocznych zameldował również młodziwy przdownik pracy z Bielskiej Fabryki Maszyn Włókienniczych, ślu ar Erwin Piotrowski. Wciążając się do Czynu Lipcowego na cześć Złotu Młodych Przdowników zobowiązał się na wykonanie zadania przypadającego na niego według obowiązujących norm na okres 6 lat do dnia 20 lipca br. Wysoce przekraczając swe zobowiązanie złotowe wykonuje je w 390 proc. Wyniki te pozwoliły mu skrócić termin realizowania swego postanowienia o 15 dni.

70 procent zobowiązań zrealizowała już młodzież Muranova

Młodzież Muranova w najbliższych dniach zakończy realizację zobowiązań produkcyjnych na cześć Złotu. Zobowiązanie swoje zrealizowali już m. in. brigada lastriarska Leona Krysza, która na bloku 29 wykonała roboty 6 dni przed terminem. Młodzież z brigady betoniarzkiej Ziarno na 8 dni przed terminem wykonała swoje zobowiązania, kierając dwa stropy na blokach 139 i 146. O wykonaniu zobowiązań zameldowały już brigada konserwatorów szprzetu Mieczysława Kiełtyka, cieleńska Kazimierza

Mechanizacja załadunku węgla na zabierkach Nowy sukces polskich inżynierów

(f) W obecności przedstawicieli Ministerstwa Górnictwa, Instytutu Mechanizacji Górnictwa, Okręgowej Rady Związków Zawodowych i Partii odbyła się w ostatnich dniach w kopalni „Bierut” komisja próba pracy prototypu polskiego urządzenia do mechanicznego załadunku węgla na zabierkach.

Szykanowani przez władze francuskie emigranci polscy powrócili do ojczyzny

(f) 8 bm. przybyli do Warszawy emigranci polscy z Francji, którzy padli ofiarą brutalnych represji wymierzonych przez reakcyjny rząd francuski przeciwko wychodźcom polskim. Wśród przybyłych robotników i ich rodzin znajdują się: Józef Heresztyn — górnik, odznaczony w Francji Krzyżem Pracy i Ordreem za udział w francuskim ruchu oporu, 100-procentowy inwalida, Józef Krol — górnik, Aniela Sobczak — przedszkolanka, żona robotnika, zastępcza działacza ruchu oporu w Francji, Franciszek Mizera — górnik, inwalida pracy, jego żona Zofia i 11-letnia córka Teresa oraz Franciszek Tomaszewski — górnik, poważnie chory na płucę i jego żona Jadwiga.

Delegacja związkowców angielskich przybyła do Polski

(f) 8 bm. przybyła do Warszawy na zaproszenie poszczególnych Zarządów Głównych związków zawodowych 21-osobowa grupa związkowców angielskich, w skład której wchodzi 4 członkowie związków zawodowych: metalowców, stocz-

Czyn Lipcowy setek tysięcy robotników chłopów i inteligencji Ziemi Odzyskanych to odpowiedź na zakusy amerykańskich i hitlerowskich imperialistów

Tysiącami cennych zobowiązań cześć Święto Odrodzenia Polski robotnicy, chłopci i pracownicy umysłowi z Dolnego Śląska, Ziemi Lubuskiej, ze szczecińskiego, koszalińskiego, olsztyńskiego. Realizacja tych zobowiązań to nowe postępy w zagospodarowaniu i dalszym rozwoju naszych Ziemi Odzyskanych, to odpowiedź na zakłamaną propagandę rewidjonistów z Bonn, na odbudowę przez imperializm amerykański ludobójczego Wehrmachtu.

WROCLAW. Wg niekompletnych danych do Czynu Lipcowego na Dolnym Śląsku stanęło ok. 211 tysięcy robotników, podejmując zobowiązania produkcyjne i oszczędnościowe wartości ponad 121 mln. zł. Tysiącami ton dodatkowo wydobytę węgla i rudy powitają Święto Odrodzenia górnicy produkujących kopalń dolnośląskich. M. in. załoga kopalni „Victoria” postanowiła wydobycić ponad 12 tys. ton węgla, a załoga kopalni „Mieszko” dodatkowo 8.550 ton.

Czyn Lipcowy załogi „Odry” w Nowej Soli

ZIELONA GÓRA. Załoga Nadodrzańskich Zakładów Przemysłu Lniarskiego „Odra” w Nowej Soli, która pierwsza w woj. zielonogórskim podjęła hasło Czynu Lipcowego, zgłaszając zobowiązania dodatkowego wyprodukowania 70 tys. kg przędzy, może się już pochwycić zrealizowaniem poważnej części swych zobowiązań. M. in. załoga kopalni „Siemianowice” i hutę im. Feliksa Dzierżyńskiego, podejmując cenne zobowiązania, o łącznej wartości 33.350 tys. zł.

780 zakładów Szczecina przystąpiło do Czynu Lipcowego

SZCZECIN. Już 780 zakładów pracy Szczecina odpowiedziało na apel załóg „Ursusa”, kopalni „Siemianowice” i hutę im. Feliksa Dzierżyńskiego, podejmując cenne zobowiązania, o łącznej wartości 33.350 tys. zł. Robotnicy Szczecińskich Zakładów Włókien Sztucznych, którzy pierwsi w województwie odpowiedzieli na apel załóg Ursusa, Siemianowice i hutę im. Feliksa Dzierżyńskiego, postanawiając wyprodukować dodatkowo do końca pierwszego półrocza 33 ton czystego włókna i sztucznej jedwabiu wykończili swoje zobowiązania z nadwyżką. W wyniku powszechnego udziału załóg we współzawodnictwie do końca czerwca dane blisko 37 ton dodatkowej produkcji.

Ponad 30 tysięcy zobowiązań w Koszalinie

KOSZALIN. Do Czynu Lipcowego stanęły w województwie koszalińskim załogi 282

zakładów produkcyjnych oraz 284 usługowych, handlowych i innych. Zobowiązania realizuje ponad 30 tys. ludzi pracy. Wartość zobowiązań produkcyjnych wynosi około 7,5 milionów zł, zaś oszczędnościowych — około 2 mln. zł.

Cenne zobowiązanie realizuje elektrownia Białogard, która zobowiązała się skrócić remont kotłów i turbin, co przyniesie ponad 240 tys. zł oszczędności. Załoga elektrowni Białogard wykonała już ok. 50 procent swych zobowiązań.

Nowe mieszkania, żłobki i szpitale

Zwyczajnie realizują zobowiązania lipcowe załogi zjednoczeń podległych Centralnemu Zarządowi Budownictwa Miejskiego Poludnie. We współzawodnictwie o pełne i terminowe wykonanie tych zobowiązań Prudzie załoga Zjednoczenia Budownictwa Miejskiego Nowa

W Warszawie przystąpiła do Czynu Lipcowego

W Warszawie przystąpiła do Czynu Lipcowego załoga Zakładów Rybnych w Giżycku wyprodukowała dodatkowo poważne ilości konserw rybnych wartości blisko pół miliona zł. W realizacji zobowiązań wyróżniły się: Zofia Tralek i Amalia Wilk, które wykonywały przeciętnie 180 procent normy.

W Warszawie przystąpiła do Czynu Lipcowego

W Warszawie przystąpiła do Czynu Lipcowego załoga Zakładów Rybnych w Giżycku wyprodukowała dodatkowo poważne ilości konserw rybnych wartości blisko pół miliona zł. W realizacji zobowiązań wyróżniły się: Zofia Tralek i Amalia Wilk, które wykonywały przeciętnie 180 procent normy.

W Warszawie przystąpiła do Czynu Lipcowego

W Warszawie przystąpiła do Czynu Lipcowego załoga Zakładów Rybnych w Giżycku wyprodukowała dodatkowo poważne ilości konserw rybnych wartości blisko pół miliona zł. W realizacji zobowiązań wyróżniły się: Zofia Tralek i Amalia Wilk, które wykonywały przeciętnie 180 procent normy.

W Warszawie przystąpiła do Czynu Lipcowego

W Warszawie przystąpiła do Czynu Lipcowego załoga Zakładów Rybnych w Giżycku wyprodukowała dodatkowo poważne ilości konserw rybnych wartości blisko pół miliona zł. W realizacji zobowiązań wyróżniły się: Zofia Tralek i Amalia Wilk, które wykonywały przeciętnie 180 procent normy.

W Warszawie przystąpiła do Czynu Lipcowego

W Warszawie przystąpiła do Czynu Lipcowego załoga Zakładów Rybnych w Giżycku wyprodukowała dodatkowo poważne ilości konserw rybnych wartości blisko pół miliona zł. W realizacji zobowiązań wyróżniły się: Zofia Tralek i Amalia Wilk, które wykonywały przeciętnie 180 procent normy.

W Warszawie przystąpiła do Czynu Lipcowego

W Warszawie przystąpiła do Czynu Lipcowego załoga Zakładów Rybnych w Giżycku wyprodukowała dodatkowo poważne ilości konserw rybnych wartości blisko pół miliona zł. W realizacji zobowiązań wyróżniły się: Zofia Tralek i Amalia Wilk, które wykonywały przeciętnie 180 procent normy.

W Warszawie przystąpiła do Czynu Lipcowego

W Warszawie przystąpiła do Czynu Lipcowego załoga Zakładów Rybnych w Giżycku wyprodukowała dodatkowo poważne ilości konserw rybnych wartości blisko pół miliona zł. W realizacji zobowiązań wyróżniły się: Zofia Tralek i Amalia Wilk, które wykonywały przeciętnie 180 procent normy.

W Warszawie przystąpiła do Czynu Lipcowego

W Warszawie przystąpiła do Czynu Lipcowego załoga Zakładów Rybnych w Giżycku wyprodukowała dodatkowo poważne ilości konserw rybnych wartości blisko pół miliona zł. W realizacji zobowiązań wyróżniły się: Zofia Tralek i Amalia Wilk, które wykonywały przeciętnie 180 procent normy.

W Warszawie przystąpiła do Czynu Lipcowego

W Warszawie przystąpiła do Czynu Lipcowego załoga Zakładów Rybnych w Giżycku wyprodukowała dodatkowo poważne ilości konserw rybnych wartości blisko pół miliona zł. W realizacji zobowiązań wyróżniły się: Zofia Tralek i Amalia Wilk, które wykonywały przeciętnie 180 procent normy.

Podarunki złotowe

Grupa dzieci z Pałacu Młodzieży w Szczecinie postanowiła przystąpić do Czynu Lipcowego. Wśród nich znajdują się: Bogumiła Limont, która już w 90 procentach. Na zdjęciu: Bogumiła Limont haftuje godło państwowe.

Nowi członkowie Światowej Rady Pokoju

(d) BERLIN (PAP). Na koñcowym posiedzeniu nadzwyczajnej sesji Światowej Rady Pokoju w Berlinie w poczet członków Światowej Rady Pokoju wybrano dodatkowo następujące osoby: Chiny: Li Yiman (na miejsce Wu Lan-fu), Ho Fan (na miejsce Li Tsinszan); Włochy: Saverio Brigante, prof. Mario Montesi i Giuliano Pajetta; Argentyna: pani Maria Rosa Oliver Varela; Kolumbia: Reguceros Perelta; Liban: Hussein Sedzan; Nowa Zelandia: Eiry.

Do Berlina przybyła delegacja KC PZPR na konferencję SED

(f) BERLIN (PAP). W celu wzięcia udziału w obradach drugiej konferencji Niemieckiej Socjalistycznej Partii Jedności (SED), która odbędzie się w dniach od 9 do 12 bm. przybyła do Berlina delegacja KC Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. W skład delegacji wchodzi: członek Biura Politycznego KC PZPR tow. wicepremier Aleksander Zawadzki, pierwszy sekretarz KW PZPR we Wrocławiu — tow. Ryszard Kuligowski oraz zastępca kierownika wydziału prasy KC

200 statków przepłynęło już przez Kanał Wolga-Don

(f) MOSKWA (PAP). Około 200 statków przepłynęło już przez Kanał Wolga - Don. W ciągu miesiąca przewidziano nowym szlakiem wodnym dziesiątki tysięcy ton ładunków. Wzdłuż całej trasy Kanału Wolga - Don oraz na brzegach Morza Czarnego i Azowskiego wzniesiono 200 portów i przystanków. Wszystkie prace przeładunkowe w portach są zmechanizowane.

Delegacja chłopów polskich na przyjęciu u min. Benediktowa

(f) MOSKWA (PAP). Minister rolnictwa Związku Radzieckiego — Iwan Benediktow przyjął uczestników wycieczki chłopów polskich, która zaplanowana jest z osiągnięciami rolnictwa radzieckiego. Na przyjęciu obecny był wiceminister rolnictwa ZSRR — Iwan Minkiewicz oraz odpowiedzialni pracownicy ministerstwa.

Wydalenie dziennikarza polskiego z Włoch

(f) W dniu 8 bm. przybył do Warszawy wydalony z Włoch kierownik placówki Polskiej Agencji Prasowej w Rzymie, red. Julian Strykowski.

W Warszawie przystąpiła do Czynu Lipcowego

W Warszawie przystąpiła do Czynu Lipcowego załoga Zakładów Rybnych w Giżycku wyprodukowała dodatkowo poważne ilości konserw rybnych wartości blisko pół miliona zł. W realizacji zobowiązań wyróżniły się: Zofia Tralek i Amalia Wilk, które wykonywały przeciętnie 180 procent normy.

W Warszawie przystąpiła do Czynu Lipcowego

W Warszawie przystąpiła do Czynu Lipcowego załoga Zakładów Rybnych w Giżycku wyprodukowała dodatkowo poważne ilości konserw rybnych wartości blisko pół miliona zł. W realizacji zobowiązań wyróżniły się: Zofia Tralek i Amalia Wilk, które wykonywały przeciętnie 180 procent normy.

W Warszawie przystąpiła do Czynu Lipcowego

W Warszawie przystąpiła do Czynu Lipcowego załoga Zakładów Rybnych w Giżycku wyprodukowała dodatkowo poważne ilości konserw rybnych wartości blisko pół miliona zł. W realizacji zobowiązań wyróżniły się: Zofia Tralek i Amalia Wilk, które wykonywały przeciętnie 180 procent normy.

Drogowskazy pokoju

Na nadzwyczajnej sesji Światowa Rada Pokoju poddała wszechstronnej analizie sytuację międzynarodową i w jednogłośnie przyjętych rezolucjach wskazała konkretną drogę rozwiązania problemów, mających żywotne znaczenie dla utrzymania i utrwalenia pokoju.

Szczególną uwagę Światowa Rada Pokoju poświęciła sprawie pokojowego rozwiązania problemu niemieckiego. Delegaci wszystkich krajów, między innymi przedstawiciele społeczeństwa Niemiec zachodnich, wskazywali na niebezpieczeństwo wynikające dla pokoju z zawartego w Bonn separatystycznego „układu ogólnego” oraz z zawartego w Paryżu układu w sprawie tzw. „armii europejskiej”. W myśl tych układów odradza się bowiem faszystowska armia zachodnio-niemiecka pod dowództwem hitlerowskich generałów, jako czołówka amerykańskich sił agresji w Europie.

Światowa Rada Pokoju mogła jednocześnie z pełnym uzasadnieniem stwierdzić, że opinia przytłaczającej większości mieszkańców Europy, w tym również zachodnich Niemiec stanowiąca potęgę wojenne układy podpisane przez zachodnich imperialistów i odwetowca Adenauera.

We wszystkich krajach rozszerza się coraz bardziej ruch protestu przeciw amerykańsko - hitlerowskiemu spiskowi, przeciw zbrodniczej propagandzie odwetowej, o pokojowe rozwiązanie problemu niemieckiego.

W odrędnym do rządów czterech mocarstw i do wszystkich narodów Światowa Rada Pokoju wysunęła konkretny program pokojowego, zgodnego z postanowieniami Począdku, rozwiązania problemu niemieckiego. Cel ten może być osiągnięty jedynie w drodze porozumienia między Związkiem Radzieckim, USA, Wielką Brytanią i Francją, zgodnie z interesami narodu niemieckiego i jego sąsiadów, w imię pokoju w Europie. Rząd radziecki ponownie wystąpił z inicjatywą w tej sprawie, ale — mimo, że od tego czasu upłynęło już wiele tygodni i mimo silnego nacisku opinii publicznej — rząd zachodnie nie dały dotąd odpowiedzi.

„Jeśli narody zjednoczą wszystkie swe siły — czytamy w orędziu Światowej Rady Pokoju — to zdolają w najbliższych miesiącach przeskoczyć ratyfikowaniu separatystycznych układów i doprowadzić do zwolnienia konferencji czterech wielkich mocarstw oraz do tego, aby konferencja ta zakończyła się pokojowym rozstrzygnięciem problemu niemieckiego, co odpowiada zarówno wymogom bezpieczeństwa

tych narodów, jak i interesom narodu niemieckiego”. Gwałcąc podpisane przez siebie traktaty, Stany Zjednoczone i ich partnerzy usiłują utrwalić rozbiście Niemiec, bo w Niemczech zjednoczonych, pokojowych i demokratycznych nie mogłyby realizować swej zbrodniczej polityki. Walka o jedność Niemiec, o zawarcie traktatu pokojowego ze zjednoczonymi i demokratycznymi Niemcami jest sprawą nie tylko narodu niemieckiego, lecz sprawą wszystkich narodów, jest jednym z głównych zadań wszystkich obrońców pokoju. Z całym naciskiem podkreśla to orędzie. Z całym naciskiem podkreślali to przedstawiciele wszystkich krajów. W imieniu narodu polskiego Leon Kruczkowski z trybuny Światowej Rady Pokoju oświadczył:

„Chcę z tego miejsca powiedzieć wszystkim krajom, że naród polski pragnie gorąco pokojowego współżycia z a i i m i Niemcami — i dlatego popiera całkowicie dążenia do ich pokojowego zjednoczenia. Pokojowe, zjednoczone, demokratyczne Niemcy są dzisiaj jedną z największych konieczności pokojowego współżycia narodów — i naród polski gotów jest walczyć o tę sprawę razem z niemieckim ludem, ramię w ramię z niemieckimi patriotami i wszystkimi obrońcami pokoju.”

W agresywnych planach Waszyngtonu przeznaczono Japonii w Azji taką samą rolę jak Niemcom zachodnim w Europie — rolę amerykańskiej bazy wojennej i dostawcy mięsa armatniego. Podobnymi metodami usiłuje również Waszyngton realizować swą politykę w Japonii: narzuca jej niewolnicze układy, utrwalające amerykańską okupację i używa faszystowskich zbrodniarzy wojennych do remilitaryzacji Japonii. Polityka ta wywołuje oburzenie wszystkich narodów Azji; klasa robotnicza Japonii milionowymi strajkami protestacyjnymi odpowiada na knowania Amerykanów i ich japońskich marionetek. W specjalnej rezolucji Światowa Rada Pokoju stwierdza, że miejsce bezprawnych, separatystycznych układów z Japonią zająć powinien prawdziwy traktat pokojowy, podpisany przez wszystkie zainteresowane państwa, traktat, który zapewni wycofanie wojsk okupacyjnych i pełną suwerenność narodu japońskiego. Rezolucja wyzywa wszystkie narody Azji i strefy Oceanu Spokojnego do jak najszybszego poparcia słusznej walki narodu japońskiego o zachowanie pokoju na Dalekim Wschodzie.

Sprawą o doniosłym znaczeniu dla

odprężenia w stosunkach międzynarodowych, dla usunięcia niebezpieczeństwa wojny — jest zakończenie wojny w Korei. Wszyscy uczciwi ludzie na świecie ze wstępnym oburzeniem obserwują haniebny manewer amerykańskich agresorów, którzy usiłują za wszelką cenę sabotażować rokowania w Panmunjon, którzy chwytają się wszelkich prowokacji, by utrzymać i podsycać ogień wojny na Dalekim Wschodzie. Z odrząz piętunę opinia publiczna całego świata ohydne zbrodnie amerykańskich imperialistów, stosujących broń bakteriologiczną i chemiczną. Zawsąd rozlega się wołanie o położenie kresu zbrodniczym amerykańskim ludobójców i ich wspólników.

Światowa Rada Pokoju powzięła rezolucję, w której domaga się natychmiastowego położenia kresu działalności wojennym w Korei przez podpisanie rozejmu na zasadzie poszanowania prawa międzynarodowego i zwyżczajów międzynarodowych oraz ratyfikacji i przestrzegania przez wszystkie kraje protokołu genewskiego z 17 czerwca 1925 roku, zakazującego stosowania broni bakteriologicznej. Sesja zatwierdziła postanowienie Biura Światowej Rady Pokoju, powzięte dnia 1 kwietnia br. w Oslo w sprawie apelu przeciwko wojnie bakteriologicznej.

Światowa Rada Pokoju stwierdziła, że wobec wzrastającego oporu narodów przeciw przygotowaniu wojennemu, stale wzrastającej możliwości utworzenia szerokiego frontu przeciw polityce militaryzacji i wojny.

„W parlamentach, związkach zawodowych, społecznych i religijnych — głosi apel Światowej Rady Pokoju — kształtują się nowe prądy, sprzyjające sprawie utrzymania pokoju. Współpraca wszystkich tych sił jest możliwa. Jest ona konieczna dla zmiany biegu wydarzeń oraz dla zapewnienia pokoju”.

Głos setek milionów ludzi rozmaitych przekonań i poglądów politycznych, zjednoczonych pragnieniem utrzymania i utrwalenia pokoju, a wśród nich głos narodu polskiego, rozległ się z mocą na Kongresie Narodów w obronie pokoju, który rozpoczął się 5 grudnia br. w Wiedniu.

OSTAŃSI W NUMERZE:
STANISŁAW ROSIAR: Pełne wykorzystanie mocy dyspozycyjnej podstawowym zadaniem energetyki
ANATOL RYSZCZUK: Maria Sawczenko i jej krowy (Z wyścizka chłopów w Związku Radzieckim (4))
K. SRINIVASA RAO: Ktąj 80 milionów głodujących
MARIA SZCZEPANSKA: Powieść o górnika dolnośląskich (Na poczęcie z książkami)

0 tys. Francuzów w niedzielnych manifestacjach żądało uwolnienia Stila i innych patriotów

WrocPARYŻ (PAP). „Humanizm” donosi, że ponad 150 tys. uczestników w niedzielnych manifestacjach i wiecach, żądających uwolnienia Andre Stila i innych patriotów, w tym w Lyonie święto ludowe, zorganizowane przez Francuską Partię Komunistyczną, zgromadziło dziesiątki tysięcy robotników. Byli zebrani zgromadzeni w okolicy Marty, który potępił fałszywą politykę rządu, żądając natychmiastowego uwolnienia wszystkich aresztowanych patriotów i obrońców pokoju. 25 tys. mieszkańców Grenoble manifestowało pod hasłem uwolnienia aresztowanych.

Pod tym samym hasłem odbyły się masowe wiece w Casagones (Gard), w Angers, w Norzouze (Deux-Sevres) i w wielu innych miejscowościach Francji.

Do akcji protestacyjnej przylączyli się liczni socjaliści w Limery (Touraine) i w Amboise.

Rosną szeregi KPF PARYŻ (PAP). „Humanizm” podkreśla dalszy wzrost szere-

Nowe próby Amerykanów zmierzające do zerwania rokowań w Panmundżon

(f) PEKIN (PAP). Jak donosi korespondent agencji Nowych Chin, Amerykanie poza ramami rokowań rozejmowych oficjalnie oświadczyli, że podejmą jednostronną akcję w sprawie jeńców wojennych. Stalo się to w chwili, gdy dzięki wysiłkom strony koreańskiej - chińskiej, powstała możliwość znalezienia zadowolającego obie strony rozwiązania problemu jeńców wojennych.

Agencja Nowych Chin przytacza podaną przez Associated Press dn. 3 bm. wypowiedź oficjalnego przedstawiciela amerykańskiego, gen. Nuckolasa, który w rozmowie z dziennikarzem oświadczył: „Przed napisaniem porozumienia rozejmowego Amerykanie podejmą pewne administracyjne kroki, aby tym jeńcom, którzy odnawiają repatriację, nadać nową pozycję prawną i nie traktować ich więcej jako jeńców”.

W związku z powyższą deklaracją przedstawiciel delegacji ludowej oświadczył m. in.: „Omawiana jest obecnie kwestia jeńców wojennych. Wszelka jednostronna akcja w sprawie jeńców obali całą podstawę tych rokowań i dlatego jest ona niedopuszczalna. Amerykanie od niedawna poczęli zmieniać swe stanowisko, polegające pierwotnie na tym, że odnawiali ich konsultacji — i wyrazili chęć znalezienia takiego rozwiązania problemu jeńców, które w rozsądnym stopniu odpowiadałoby wymaganiom obu stron”.

Amerykanie nadal mordują jeńców na Kożedo

(f) NOWY JORK (PAP). Korespondent agencji United Press donosi z wyspy Kożedo, że

w ub. tygodniu w obóz jeńców niekimi straż zabila dwóch i raniła ośmiu jeńców.

Walki w Korei

(f) PEKIN (PAP). Dowództwo naczelne Koreańskiej Armii Ludowej w komunikacie ogłoszonym w dniu 8 bm. stwierdza, że w dniu 7 bm. jednostki armii ludowej w ścisłym współdziałaniu z oddziałami ochotników chińskich prowadziły na fron-

Czarna księga o wojnie bakteriologicznej w Korei

(d) WIEN (PAP). Staraniem Austriackiej Rady Obróńców Pokoju ukazała się w masowym wydaniu „Czarna Księga o wojnie bakteriologicznej”. Zawiera ona wiele faktów, dokumentów, zeznań świadków i fotografii, dowodzących niezbicie, że Amerykanie przygotowywali się w okresie wielu lat do wojny bakteriologicznej i wydali na ten cel olbrzymie sumy pieniędzy. Dokumenty wykazują dalej, że amerykańskie siły zbrojne stoją w Ko-

re i w Chinach północno-wschodnich broń bakteriologiczną nie tylko na froncie, lecz również na zapleczu, przeciwko ludności cywilnej.

Księga wywala ludność Austrii, by stanowczo domagała się wraz z miliardami pokójowców całego świata jak najszybszego zakończenia wojny w Korei, zakazu broni bakteriologicznej oraz surowej kary dla winnych stosowania bakteriologicznych środków masowej zagłady ludzi.

rel i w Chinach północno-wschodnich broń bakteriologiczną nie tylko na froncie, lecz również na zapleczu, przeciwko ludności cywilnej.

Księga wywala ludność Austrii, by stanowczo domagała się wraz z miliardami pokójowców całego świata jak najszybszego zakończenia wojny w Korei, zakazu broni bakteriologicznej oraz surowej kary dla winnych stosowania bakteriologicznych środków masowej zagłady ludzi.

Na marginesie Kompromitacja białego kruka

W stadzie czarnych hitlerowskich kruków, jakim jest frakcja FDP w parlamencie bostonskim, znalazł się jeden biały, Deputowany Erich Lange był według obojętnej sporządzonego życiorysu, człowiekiem, który z hitleryzmem nie miał nic wspólnego. Nie należał nawet do NSDAP. Po prostu zwykły wysiedleńca, który nie zajmował się żadną działalnością polityczną w przeszłości.

Toteż nie dziwnego, że koleżdy parlamentarni Langego rekrutujący się w większości z byłych hitlerowców spoglądali nań bardzo nieufnie.

Rychoł też spotkała ich niemała satysfakcja. Lange okazał się hochstaplerem na większą skalę. Regularnie fałszował czek i weksle oraz zdefaulował skromną sumkę w wysokości pół miliona marek w tzw. ministerstwie do spraw ogólnonie-mieckich.

Sprawy takie są na porządku dziennym wśród zapartnych we wzory amerykańskie bostonskich kłujących i „aparatu sprawiedliwości” traktuje je

Światowa Rada Pokoju wzywa do położenia kresu wojnie w Korei i do ratyfikacji protokołu genewskiego

(a) BERLIN (PAP). Światowa Rada Pokoju uchwaliła rezolucję w sprawie położenia kresu wojnie w Korei.

Od przeszło dwóch lat — stwierdza rezolucja — trwa w Korei okrutna wojna, którą cechuje zagłada ludności cywilnej, mordowanie i zlektroznianie jeńców wojennych, masowe bombardowania otwartych miast, używanie napalmu i gazów trujących.

Światowa Rada Pokoju po zapoznaniu się z przedstawionymi jej dokumentami doszła do przekonania, że w Korei używano także broni bakteriologicznej.

Amerykańskie siły zbrojne mnożą agresywne działania przeciwko Chinom, co stwarza niebezpieczeństwo rozszerzenia konfliktu; po zbombardowaniu wielu miast chińskich, po uży-

O pokojową i demokratyczną Japonię, o pokój na Dalekim Wschodzie

(a) BERLIN (PAP). Światowa Rada Pokoju na swej nadzwyczajnej sesji w Berlinie uchwała następującą rezolucję w sprawie walki przeciwko remilitaryzacji Japonii, o Japonię demokratyczną.

Traktat podpisany w San Francisco pod naciskiem Stanów Zjednoczonych i japońskiemu amerykański pakt bezpieczeństwa już w dwa miesiące po ich wejściu w życie (28 kwietnia 1952 r.) wywołały wyraźny opór narodu japońskiego, który uważa, że układy te zostały mu narzucone ze szkoda dla jego życiowych interesów i dla jego pragnienia pokojowego rozwoju.

Miliony ludzi na całym świecie popierają naród japoński w jego opozycji przeciw tym układom oraz zawartemu następnie porozumieniu administracyjnym, ponieważ stanowią one niebezpieczeństwo dla pokojowego rozwoju nie tylko narodu japońskiego oraz narodów Azji i strefy Oceanu Spokojnego, lecz

„Wierzę w rozum i serce narodu amerykańskiego, miejsce jego jest z nami”

Przemówienie Ili Erenburga na sesji Światowej Rady Pokoju

(f) BERLIN (PAP). Jak już wspomnieliśmy, w dniu 4 bm. w czasie obrad nadzwyczajnej sesji Światowej Rady Pokoju wygłosił przemówienie Ilija Erenburg, powitany długotrwałymi oklaskami.

Ruch w obronie pokoju rozszerzył się — powiedział Erenburg. Ognął on polewo ludzkości. Wystarczy, to aby zmusić do zastanowienia się gen. Eisenhowera, a być może nawet gen. Ridgway'a, lecz nie wystarczy, aby zapewnić pokój. Musimy pomyśleć o drugiej polowie ludzkości, dotrzeć do rozumu i serca człowieka, który zagubiony rozgląda się wokół siebie. Przecież garstka zbrodniarzy, świadomie zmierzająca do nowej wojny jest liczebnie znikomą, zapewne nie stanowi nawet tysięcznej części ludności Stanów Zjednoczonych. Wiem, że w Ameryce są pracownicy, farmerzy, uczelni robotnicy, szlachetni uczeni, wspaniali pisarze, matki z trwogą tulące do siebie dzieci i zakochani marzący o zwykłym, ludzkim szczęściu.

Erenburg wyśmiał twierdzenie, jakoby Związek Radziecki chciał unicestwić „Amerykański styl życia”. Czas już, aby przeciwnicy Amerykanin — powiedział Erenburg — zrozumiał, że wiele od niego zależy: może on pomóc wojnie i może pomóc pokojowi. Nikt nie przeszkadza mu żyć tak, jak chce, lecz jeżeli garstka zbrodniarzy postanowi krzewić „amerykański styl życia” przy pomocy siły, ten styl życia rozsypie się jak dym z kart. Nigdy nie uwierzę, że człowiek szanujący swoją matkę, potrafi obrazić cudze matki. Nigdy nie uwierzę, że człowiek uważający swój dom za świątynię, może bezczęście cudzy dom. Każdemu narodowi drogą jest jego sposób życia. Przeciwnicy Amerykanin, którym drogą jest amerykański styl życia, powinni szanować po-

radki, ustawy, obyczaje, upodobania innych narodów. Pożądaj na świat nie można wpoić przy pomocy bomby. Nieprawdą jest, że my, ludzie radzieccy, nienawidzimy Ameryki — mówił dalej Erenburg. Cienimy naród amerykański. Jego talenty, jego osiągnięcia naukowe, jego wynalazki, jego pracowitość. Dodam od siebie jako pisarz: bardzo wysoko cenię wielu pisarzy Ameryki, chociaż ich poglądy są mi często obce; dajam jako człowiek byłem w Stanach Zjednoczonych i spotkałem tam wielu mądrych ludzi. Nikt w Związku Radzieckim nie czynił i nie czyni zamachu na amerykański styl życia. Niechaj każdy naród żyje tak, jak chce. Niechaj wszystkie narody odnajdą drogę do pokoju, aby ideały, interesy i upodobania jednego narodu nie przeszkadzały innym narodom żyć, myśleć, tworzyć.

Dzisiaj jest dzień święta narodowego w Stanach Zjednoczonych. Dnia 4 lipca 1776 r. naród amerykański, który poko-

Zjednoczenie organizacji zachodnio-niemieckich walczących przeciwko „układowi ogólnemu” i o sprawdzliwy traktat pokojowy

(f) BERLIN (PAP). Członek prezydium „Niemieckiego Zjednoczonego Ruchu na rzecz jedności, pokoju i wolności” działacz społeczny Duesseldorfu dr. Friedrich Maase udzielił wywiadu przedstawicielowi prasy na temat zadań i pracy tej organizacji.

Dr Maase podkreślił, że założenie „Niemieckiego Zjednoczonego Ruchu na rzecz jedności, pokoju i wolności” zostało wybrane b. kanclerz Niemiec dr. Jozef Wirth, którego wystąpienie na konferencji w Dortmundzie wywołało długotrwałą owację.

Zadaniem Zjednoczonego Ruchu jest przeprowadzenie wspólnego referendum ludności Niemiec zachodnich i wschodnich w sprawie ogólnoniemieckich wyborów, oraz przywrócenia jedności całych Niemiec — oświadczył dr. Maase.

Jestem przekonany, że 4 wielkie mocarstwa nie będą mogły zignorować wyników takiego referendum. Narod niemiecki powinien ująć we własne ręce los swego kraju, aby przeszkodził ratyfikacji tzw. „układu ogólnego”, mobilizacji młodzieży niemieckiej do armii najemnej i aby utworzył jednolite, wolne, demokratyczne Niemcy.

Dr Maase podkreślił znaczenie uchwały nadzwyczajnej sesji Światowej Rady Pokoju w Berlinie dla walki ludności Niemiec zachodnich przeciwko „układowi ogólnemu”, o traktat pokojowy.

Popieram całkowicie — oświadczył dr. Maase — życzenie wyrażone w depeszy przesłanej przez b. kanclerza dr. Wirtha do Światowej Rady Pokoju. W depeszy tej, jak wiadomo, dr Wirth wyraził życzenie, aby uchwały Światowej Rady Pokoju stały się pomocą i bodźcem dla narodu niemieckiego w je-

do parlamentu federalnego Friedenberga, który usiłował bronić układowi zawartych w Bonn i w Paryżu, wywołało oburzenie i stanowiące protesty zebranych.

Przewodniczący zebrania odczytał list b. ministra spraw wewnętrznych rządu w Bonn, Heinemann, który zwraca się do członków „Towarzystwa Obrony Pokoju w Europie” w wezwaniu, aby wszelkimi środkami walczyli przeciwko ratyfikacji separatyistycznego „układu ogólnego”.

Werbunek b. hitlerowskich oficerów nowego Wehrmachtu (f) RYZM (PAP). Dziennik „Avanti” donosi z Buenos Aires, że naczelnik departamentu prasy argentyńskiego ministerstwa spraw zagranicznych ogłosił na łamach wychodzących w Argentynie dzienników niemieckich oświadczenie, w którym stwierdził, iż b. generał hitlerowski Bank odwieździł niedawno Argentynie w „specjalnej misji”. „Specjalną misję” powierzył Bankowi Adenauer i Wysoki Komisarz Stanów Zjednoczonych w Niemczech McCloy. Misja ta polegała na uzyskaniu zezwolenia rządu argentyńskiego na werbunek do armii zachodnio-niemieckiej b. oficerów hitlerowskich, którzy emigrowali do Argentyny po zakończeniu drugiej wojny światowej. Rząd argentyński odniósł się pozytywnie do prośby Banka.

Jesteśmy szczęśliwi że wróciliśmy do Ojczyzny

Są już późne godziny wieczorne, ale wypędzeni z Francji przez faszyzowski rząd Pinaya Polacy, choć nader utrudnieni daleką podróżą nie kładą się do łóżek. Z okien hotelu „Bristol” patrzą na Warszawę. Różne przeżycia burzliwe wydarzenia ostatnich tygodni. Pamięć wraca nawet do tamtych pierwszych dni, po przybyciu do Francji...

— 22 lata mieszkaliśmy w Francji — wspomina Mizerowa. Jak przyjechałam, miałam straszną biedę, pracowałam na fermie, było 50 ha ziemi, a jak chciałam swoje dziecko przyjąć, musiałam mu jeść. To ten sam syn, który od trzech lat jest w Białymostku. Działacz młodzieżowy — dodaje z dumą matka.

Mizerowa była przedskolonizką na polskiej kolonii. To właśnie za to, że uczyła polskie dzieci miłości do Ojczyzny, naraziła na przesładowanie siebie, 11-letnią córeczkę i męża — kałkę.

Mizera ma sztywną nogę, w kopalni się dorobił. Ale czy to on jeden? Wituszki ma przepracowany krzyż (miał wypadek w kopalni). Tomaszewski jest w 65 proc. inwalidą (pylica). Heresztynowi blok kamienny upadł na krzyż i uszkodził dwa kręgi.

— Dla Francji zdrowie żemy potracili — mówi Heresztyn — ale filików (policjantów francuskich) to nic nie obchodzi, traktowali nas jak bandytów. Jak mnie wzięli na przesłuchanie, to najpierw było ich dwóch, potem czterech, na ostatku siedmiu. Wszyscy na mnie jednego!

Teraz już wysiedleńcy mówią jeden przez drugiego: — A jak przyjechalśmy do Marsylii, to aż 70 feldżandarwów Pinaya na nas czekało z policyjną kamionetką.

— „Jak przyjechalśmy do Paryżu to cały dzień nas godzili, spaliśmy na stołkach, nawet dziecku nie dali jeść.

— W Marsylii zażądaliśmy widzenia z konsulem, to nas przemocą wypychali do kamionetki. Heesztyn przy tym zbilil i skopali, a tego dzieciaka, małą Mizerową rzucili jak kłosek, aż się od ścian odbiła. I tak po kolei wszystkich.

Policja Pinaya zarzucała nam jako straszną zbrodnię, żeśmy bronili świętych granic naszej Ojczyzny, żeśmy zbierali podpisy w obronie granicy na Odrze i Nysie. Agenci Miłkołajczyka i Andersa wyszuli się wrogom naszego kraju i zadenuncjowali nas, że spełniamy nasz obowiązek patriotyczny, bo oni to wola się kumać z Adenauerem — opowiada Tomaszewski.

Byli między nimi jeden faszysta. Gdy zaczął przeciwko Polsce judzić powiedziałem mu: Jestem z Polski.

Weteran pracy w kopalni i od 27 lat członek Komunistycznej Partii Heresztyn raz jeszcze powtarza z mocą radości: Jesteśmy wrócić do Ojczyzny, która z całym narodem będzie budować.

Budowa wielkiego rezeruaru wodnego w Bulgarii

(f) SOFIA (PAP). W północnej Bulgarii, w środkowym biegu rzeki Rosicy powstaje rezerwar, który pomieści 220 milionów m sześciennych wody. Powierzchnia rezeruaru wodnego wynosić będzie 800 km kwadratowych. Rezerwar Rosicy będzie jednym z największych rezerwarów wodnych w Bulgarii i uży-

żni 35 tysięcy ha ziemi. Przy rezerwarze wodnym wybudowane zostaną dwie elektrownie wodne. Podstawowe prace przy budowie rezeruaru — jednej z największych budowli socjalizmu w Bulgarii, zostały już zakończone. Jedną z elektrowni wodnych częściowo już uruchomiono.

W ZSRR ukazała się praca zbiorowa o Moniuszce

(f) MOSKWA (PAP). Nakładem Państwowego Wydawnictwa Muzycznego ZSRR ukazała się praca zbiorowa o wielkim kompozytorze polskim — Stanisławie Moniuszce. W książce tej zamieszczono artykuły muzykologów polskich — Karola Stromera i Jana Prosnaka o życiu i drodze twórcy

Stanisława Moniuszki, Hsty kompozytora, artystki wybitnego muzykologa radzieckiego prof. Igora Bełzy o Moniuszce i jego kontaktach z rosyjskim światem muzycznym. Ponadto w zbiorze znalazła się bibliografia dzieł Stanisława Moniuszki.

Łajdactwo rządu Izraela

(f) TEL AVIV (PAP). Dziennik „Al Hamiszar” stwierdza, że rząd Izraela powołał decyzję wydania rządowej Franco-4 uchodźców politycznych, którzy poszukiwali schronienia na

izraelskim parowcu „Ellat”. Uchodźcy ci po przybyciu statku do portu Haifa zostali aresztowani. Jak donosi dziennik, zostaną oni wydani władzom frankistowskim.

Komunista sekretarzem zw. zaw. elektrotechników W. Brytanii

(f) LONDYN (PAP). Konferencja związku zawodowego robotników przemysłu elektrotechnicznego W. Brytanii wybrała na stanowisko sekretarza generalnego związku członka Komu-

nistycznej Partii W. Brytanii Waltera Stevensa. Związek zawodowy robotników przemysłu elektrotechnicznego zrzesza około 200 tysięcy członków.

Wiadomości sportowe

Finowie przewidyują zwycięstwo Polaków z Francją (HELSINKI, TELEFON WŁASNY)

W Komitecie Olimpijskim przewidywane w wtorek 8 bm. nowe losowanie rozgrywek hokeja na lodzie. W wyniku tego losowania Polska, która miała grać z Belgią, spotka się z Niemcami zachodnimi.

Mecz ten odbędzie się 10 lipca w Helsinkach. W tym samym dniu odbędzie się również mecz Wołchy Francja, 15 lipca spotkają się Belgia z Finlandią i Szwajcaria z Austrią.

Dla piłkarzy polskich przygotowano już w Lahti kwatery. Przybędą oni tu z Helsinek 10 lipca i zamieszkają w jednej ze szkół.

Treningi piłkarze polscy przeprowadzą będą na boisku w pobliżu miejsc zamieszkania. Boisko, na którym odbędzie się spotkanie, uroczyste zostanie dla każdego ze sportu tylko na jednorazowy trening. Zainteresowanie meczem Polska Francja już w tej chwili jest w Lahti duże. Przyjadą drużyny polskiej spodziewany jest w Helsinkach w śro-

Interesy klasy robotniczej i chłopów pracujących są wspólne

Referat wiceprezesa NKW ZSL Stefana Ignara na konferencji aktywu woiewodzkiego ZSL

(f) W Naczelny Komitecie Wykonawczym Zjednoczonego S rolnictwa Ludowego odbyła się ostatnia konferencja aktywu wojewodzkiego Stronnictwa, poświęcona omówieniu zagadnień spójności gospodarczej między miastem a wsią.

W dyskusji, jaka toczyła się na konferencji, której przewodniczył wiceprezes NKW ZSL, omawiano zadania, jakie stoją przed Stronnictwem na obecnym etapie. Dyskusję podsumował wiceprezes NKW — Stefan Ignar.

Referat Prezydenta Bieruta — powiedział Stefan Ignar — stanowi program działania dla całego narodu polskiego, a ponieważ dotyczy prawidłowej współpracy klasy robotniczej z chłopami — jest szczególnie ważny dla naszego Stronnictwa i dlatego powinniśmy przyjąć go za podstawę określenia naszych zadań w pracy politycznej i gospodarczej. Od naszej postawy ideowej, od naszej ofiarności i sprawności politycznej zależy w dużym stopniu umocnienie współdziałania pracujących ludu wiejskiego z klasą robotniczą.

Dokonyamy tego przez zdecydowaną walkę z elementami kapitalistycznym, przez podnoszenie świadomości pracujących chłopów i wciąganie jak największych mas do współdziałania we władzy.

Stefan Ignar omawia następnie wielkie tempo budownictwa w Polsce Ludowej. Wskazuje na trudności wynikające ze wzrostu, a nieuniknione przy dokonywaniu przeobrażeń na tak wielką skalę, zwraca uwagę aktywu na konieczność wzmożenia udziału w rozwijającym się zagadnieniu dopływu ze wsi kadr do przemysłu i do budownictwa.

Wiceprezes NKW ZSL analizuje z kolei przyczyny nie nadążania rolnictwa za szybkim rozwojem przemysłu socjalistycznego.

Chłopi muszą brać udział we wspólnej budowie

Chłop jest obowiązyany do płacenia podatku gruntowego. Podatek jest płatny także przez robotników, tylko nie od przychodowości gospodarstwa, a od zarobków. W Polsce Ludowej obowiązuje w polityce podatkowej zasada, że kto ma więcej dochodu, czy zarobku, ten płaci według wyższej normy, czyli podatek progresywny, najbardziej sprawiedliwy.

Zwiększając się stale w bardzo szybkim tempie produkcja traktorów, maszyn rolniczych, narzędzi sztucznych, kształcenie wielu tysięcy agronomów, zootechników, weterynarzy, melioratorów jest dowodem polityki rządu robotniczo-chłopskiego, stwarzającej warunki dla podniesienia rolnictwa.

Równocześnie obok klasy robotniczej — również i chłopom — należy dawać swój udział do wspólnej budowy. Leży to we wspólnym interesie i dlatego bieżące różnice na tym czy innym odcinku dadzą się rozwiązać jak powiedział Prezydent Bierut: „znajdując rozwiązanie w ramach sojuszu robotniczo-chłopskiego”.

Rozszerzając spółdzielczość produkcyjną, walcząc z machinacjami kulaków

Dużą część referatu Stefan Ignar poświęca omówieniu zadań aktywu ZSL w propagowaniu i rozszerzaniu spółdzielczości produkcyjnej na wsi, w umacnianiu starych spółdzielni, w zakładaniu nowych oraz w wykonaniu obowiązków przez indywidualnych gospodarzy wobec państwa. Mówca nawołuje do zdecydowanej walki z machinacjami kulaków i spekulantów, godzących w interesy chłopów pracujących, w interesy całego narodu.

Wokół każdego zagadnienia w produkcji: sprzętu zboż, terminowego omlotu i dostawy, podorywek, siewu poplonów, kiseria pasz trzeba rozbudzać współzadanie, szlachetną walkę o pierwszeństwo produkcji. Trzeba rozwijać te walkę przy wykonywaniu obowiązków wobec państwa. Stoimy przed wielką kampanią skupu zboża, w której w latach ubiegłych wyrosło tytu aktywnych działaczy i działaczek chłopskich. Trzeba w walce o wykonanie planów skupu i kontraktacji, przy płacenie podatku gruntowego, rozwijać w masach chłopskich obok dobrego rozumienia własnych interesów, przywiązanie i ofiarności w stosunku do Ludowej Ojczyzny.

Naszą pracę propagandową w zakresie spółdzielczości produkcyjnej trzeba podnieść na wyższy poziom, wykorzystując wszelkie środki propagandy, szukać nowych form przekonywania.

O dalszy wzrost produkcji rolnej

Winnymy stworzyć — mówi następnie ob. Ignar — sprzyjające warunki i atmosferę dla wzrostu pionierskiego aktywu rolniczej, winnymi bardziej opiekować się wyrastającymi przodownikami pracy i pokazywać ich za przykład młodzieży wiejskiej. Trzeba, żeby chłopscy przodownicy pracy zajmowali na wsi tak znaczne miejsce, jak przodownicy pracy w przemyśle.

Zwiększenie plonów zbóż chlebnych jest tym bardziej konieczne, że istnieje pilna potrzeba rozszerzenia bardziej dobranych części pól dla uprawy roślin przemysłowych — podkreśla mówca i wskazuje, że przemysł dostarcza rolnictwu coraz więcej traktorów, maszyn i narzędzi rolniczych, coraz więcej nawozów sztucznych. Traktorów było przed wojną około 500, a obecnie mamy 35 tysięcy. Wartość produkcji narodzi i maszyn rolniczych wzrosła w cenach niezmienionych, tj. w przeliczeniu na złote z 1937 r. z 3 milionów zł. w 1951 r. do 59 milionów zł. w 1951 r. a w 1955 będzie wynosiła 1,5 milionów zł. Mamy dziś zapasów w nawozy sztuczne trzykrotnie wyższe niż przed wojną, a mimo to stale słyszemy o ich braku.

Narzekać chłopskie czeszo łączą się, za podstępem kulaka, z atakiem na PGR-y i spółdzielnie produkcyjne, że one pochlaniają większą część tzw. puli nawozowej.

W tym wypadku kulacy, lub będący pod ich wpływem średnioludni chłopcy przemilczają fakt, że duża ilość nawozów rozprowadza się wśród chłopów

Budowa dalszych bloków mieszkalnych na MDM

(f) Na MDM równoległe z robotami końcowymi przy placu prowadzone są roboty przy budowie nowych obiektów. W pobliżu placu Unii Lubelskiej trwają prace przy wznoszeniu bloku mieszkalnego o kubaturze 20 tysięcy metrów sześciennych, a przy ulicy Marszałkowskiej na wysokości al. Armii Ludowej wznosi się nowy czteropiętrowy blok o kubaturze 95 tysięcy metrów sześciennych, który stworzy obudowę nowego odcinka al. Armii Ludowej i ulicy Marszałkowskiej.

Przy ulicy Nowowiejskiej tuż przy nowowzniesionych blokach mieszkalnych rozpoczyna się budowanie fundamentów pod obiekty, które staną równoległe do nowej osi ulicy Marszałkowskiej. (z)

Powrót delegacji polskich naukowców i lekarzy z ZSRR

(f) W dniu 8 bm. po 2-miesięcznym pobycie w Związku Radzieckim powrócili do Warszawy grupa polskich naukowców i lekarzy.

W czasie swego pobytu w ZSRR członkowie delegacji zapoznali się w radzieckich instytucjach naukowych i placówkach badawczych z najnowszymi zdobyczami nauki Państwa i z zagadnieniami sanitarno-epidemiologicznymi oraz zdobyli cenne doświadczenia.

W porcie lotniczym na Okęcie delegację witali przedstawiciele Ministerstwa Zdrowia z min. dr Jerzym Sztachelskim na czele.

Obrady inżynierów i techników leśnictwa i drzewnictwa

(f) Pod hasłem wprowadzenia w życie uchwały VII Plenum KC PZPR obradował pierwszy zjazd delegatów Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa. W dziedzinie wzięli udział min. Leśnictwa Podgórnego.

W ożywionej dyskusji nad wygłoszonymi referatami zabierali głos kilkudziesięciu mówców, podkreślając m. in. usprawnienie procesu młodej mechanizacji w zakładach przemysłu drzewnego.

12 przodujących racjonalizatorów odznaczonych zostało przez min. Podgórnego.

Zgłoszenia do Korpusu Kadetów

(f) Komenda Korpusu Kadetów im. Gen. Broni Karola Świerczewskiego przyjmuje jeszcze zgłoszenia o przyjęcie do Korpusu Kadetów tylko do klasy X-2 j w terminie do dn. 20 lipca 1952 r.

O przyjęciu do klasy X-2 j mogą tylko celujący uczniowie. Do podania należy załączyć: 1) Zyciorys własny. 2) Zyciorys rodziców. 3) Świadectwo IX-jej klasy.

Pełne wykorzystanie mocy dyspozycyjnej podstawowym zadaniem energetyki

Stanisław Rosiak
starszy instruktor wydziału Przemysłu Ciepłego KC PZPR

Dnia 10 bm. odbył się krajowa narada aktywu partyjno-gospodarczego energetyki zawodowej i przemysłowej.

Na naradzie tej aktywu energetyki przeanalizuje stojące przed nim zadania wynikające z wytycznych VII Plenum KC PZPR, ze wskazani towarzysza Bieruta. Głównym celem narady będzie omówienie zagadnienia pełnego wykorzystania mocy dyspozycyjnej naszych elektrowni oraz podniesienia na wyższy poziom metod organizacji i sprawniejszego opomowywania nowej techniki.

Przemysł energetyczny odgrywa doniosłą rolę w naszej gospodarce narodowej, zaopatrując w energię elektryczną przemysł socjalistyczny oraz ludność miast i wsi. Stanowi on jedno z mocnych ogniw spójności między miastem i wsią. M. in. w oparciu o elektryfikację kraju budujemy nową, socjalistyczną wieś.

Rozwój przemysłu energetycznego cechuje duża dynamika. Jeżeli produkcję roku 1949 przyjmijemy za 100, to rok 1952 przewiduje dla niej wskaźnik 149. Spożycie energii elektrycznej na jednego mieszkańca w roku 1952 w stosunku do roku 1939 wzrosło o 440 proc. Spożycie energii elektrycznej na wsi w tym samym okresie wzrosło dziewięciokrotnie.

Zacisnienie spójni między miastem a wsią ma swój wyraz w szybkim tempie elektryfikacji wsi. Plan 6-letni przewiduje elektryfikację 20 tys. wieści, co w stosunku do stanu przedwojennego stanowi 10-cio-krotny wzrost. (Do roku 1939 mieliśmy elektryfikowanych ogółem 2000 wsi).

Przemysł energetyczny w każdym roku odchodzi do użytku coraz większe ilości energii elektrycznej. Rozbudowywane są stare elektrownie i budowane nowe. W oparciu o pomoc ZSRR, o dostawy radzieckie, przy współdziałaniu radzieckich specjalistów konieczny budowę wielkiej, nowoczesnej elektrowni wodnej w Dychowie, przyśpiesziliśmy do montażu turbin największej w kraju elektrowni w Miechowiecach. Prowadzone są intensywne prace nad podwyższeniem napięcia linii Śląsk — Łódź — Warszawa do 220 kilowatów, co przyczyni się do zwiększenia możliwości dostawy energii elektrycznej dla zapokożenia rosnących potrzeb stolicy Polski Ludowej.

O podniesienie poziomu eksploatacji elektrowni

Przemysł energetyczny ma poważne osiągnięcia, nie wykonuje jednak jeszcze w pełni zadań, stawianych przez partię i rząd, nie wykorzystuje wszystkich możliwości, jakie posiada.

Towarzysz Bierut powiedział: „Jedną z poważnych przeszkód na drodze rozwoju naszego przemysłu jest niewłaściwe i niepełne wykorzystanie istniejących mocy produkcyjnych. Rzec jasna, że po to, aby osiągnąć zadania planu 6-letniego, musimy wybudować i wybudujemy wiele nowych, potężnych zakładów przemysłowych, ale nie znaczy to bynajmniej, że istniejące w naszym przemyśle moce produkcyjne nie powinny być jak najpełniej i jak najracjonalniej wykorzystane”.

W całej rozciągłości odnosi się to do przemysłu energetycznego. Niepełne wykorzystanie mocy dyspozycyjnej elektrowni należy bowiem do najpoważniejszych braków tego przemysłu.

W energetyce zawodowej moce turbin są wykorzystane w 80 procent, w energetyce przemysłowej — w 70 procent. Nie wykorzystujemy tak znacznej mocy spowodowanej, że w bieżącym roku dzień w dzień stosowaliśmy podczas szczytu duże ograniczenia dostawy energii przemysłowej i dla potrzeb ludności.

Jest to zjawisko tym groźniejsze, że ma ono tendencję do wzrostu. W rezultacie energetyka pozostała za innymi przemysłami daleko w tyle, powodując niejednokrotnie trudności na odcinku realizacji planów.

Czy to jest nieuniknione? Czy nie ma sposobów zlikwidowania tego stanu rzeczy? Sposoby takie oczywiście są, trzeba tylko sięgnąć po nie i wykorzystać je. Elektrownie zlikwidując wyłączenia jeśli spełniają warunki: po pierwsze — elektrownie muszą mieć ustalone na cały rok plany mocy dyspozycyjnej, a zakłady sieciowe zsynchronizowany plan remontu sieci i transformatorów.

Po drugie — trzeba ustalić normy postępu w stosunku rocznym dla turbin, kotłów, transformatorów i sieci. Remontowana tych urządzeń powinno odbywać się po dokładnym przygotowaniu części zamiennych i materiałów. Brygady remontowe powinny przed przystąpieniem do remontu znać swoje zadania.

Po trzecie — organizacja partyjne, związkowe i administracja uswiadomić sobie muszą, że szybkie i dobrze wykonane remonty w elektrowniach decydują o podniesieniu mocy dyspozycyjnej. Na to zagadnienie trzeba zwrócić szczególną uwagę, mobilizując załogi do podejmowania w tym kierunku zobowiązań.

Przykładem dala elektrownia łódzka, która zobowiązała się podnieść moc dyspozycyjną o 3 megawaty i weszła wszystkie elektrownie do podejmowania podobnych zobowiązań. W energetyce przemysłowej pierwszą podjęła te inicjatywę załoga elektrowni „Jerzy” przy kołpalni „Wieczerek”.

Dalszy rozwój i pogłębianie form współzadaniowania, stworzenie przez administrację właściwych warunków dla jego rozwoju, oto podstawowy punkt programu energetyki.

Wiele uwagi należy poświęcić podniesieniu poziomu eksploatacji elektrowni. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii. Podkreśla towarzysz Bierut, że podniesienie poziomu eksploatacji elektrowni jest jednym z najważniejszych zadań energetyki. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii.

W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii.

Wielką uwagę należy poświęcić podniesieniu poziomu eksploatacji elektrowni. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii. Podkreśla towarzysz Bierut, że podniesienie poziomu eksploatacji elektrowni jest jednym z najważniejszych zadań energetyki. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii.

Wielką uwagę należy poświęcić podniesieniu poziomu eksploatacji elektrowni. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii. Podkreśla towarzysz Bierut, że podniesienie poziomu eksploatacji elektrowni jest jednym z najważniejszych zadań energetyki. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii.

Wielką uwagę należy poświęcić podniesieniu poziomu eksploatacji elektrowni. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii. Podkreśla towarzysz Bierut, że podniesienie poziomu eksploatacji elektrowni jest jednym z najważniejszych zadań energetyki. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii.

Wielką uwagę należy poświęcić podniesieniu poziomu eksploatacji elektrowni. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii. Podkreśla towarzysz Bierut, że podniesienie poziomu eksploatacji elektrowni jest jednym z najważniejszych zadań energetyki. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii.

Wielką uwagę należy poświęcić podniesieniu poziomu eksploatacji elektrowni. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii. Podkreśla towarzysz Bierut, że podniesienie poziomu eksploatacji elektrowni jest jednym z najważniejszych zadań energetyki. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii.

Wielką uwagę należy poświęcić podniesieniu poziomu eksploatacji elektrowni. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii. Podkreśla towarzysz Bierut, że podniesienie poziomu eksploatacji elektrowni jest jednym z najważniejszych zadań energetyki. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii.

Wielką uwagę należy poświęcić podniesieniu poziomu eksploatacji elektrowni. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii. Podkreśla towarzysz Bierut, że podniesienie poziomu eksploatacji elektrowni jest jednym z najważniejszych zadań energetyki. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii.

Wielką uwagę należy poświęcić podniesieniu poziomu eksploatacji elektrowni. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii. Podkreśla towarzysz Bierut, że podniesienie poziomu eksploatacji elektrowni jest jednym z najważniejszych zadań energetyki. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii.

Wielką uwagę należy poświęcić podniesieniu poziomu eksploatacji elektrowni. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii. Podkreśla towarzysz Bierut, że podniesienie poziomu eksploatacji elektrowni jest jednym z najważniejszych zadań energetyki. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii.

Wielką uwagę należy poświęcić podniesieniu poziomu eksploatacji elektrowni. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii. Podkreśla towarzysz Bierut, że podniesienie poziomu eksploatacji elektrowni jest jednym z najważniejszych zadań energetyki. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii.

Wielką uwagę należy poświęcić podniesieniu poziomu eksploatacji elektrowni. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii. Podkreśla towarzysz Bierut, że podniesienie poziomu eksploatacji elektrowni jest jednym z najważniejszych zadań energetyki. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii.

Wielką uwagę należy poświęcić podniesieniu poziomu eksploatacji elektrowni. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii. Podkreśla towarzysz Bierut, że podniesienie poziomu eksploatacji elektrowni jest jednym z najważniejszych zadań energetyki. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii.

Wielką uwagę należy poświęcić podniesieniu poziomu eksploatacji elektrowni. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii. Podkreśla towarzysz Bierut, że podniesienie poziomu eksploatacji elektrowni jest jednym z najważniejszych zadań energetyki. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii.

Wielką uwagę należy poświęcić podniesieniu poziomu eksploatacji elektrowni. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii. Podkreśla towarzysz Bierut, że podniesienie poziomu eksploatacji elektrowni jest jednym z najważniejszych zadań energetyki. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii.

Z wycieczką chłopów polskich w Związku Radzieckim (4)

MARIA SAWCZENKO I JEJ KROWY

(f) Kilkanaście kilometrów trzeba było jechać do letniego obozu, gdzie krowy na wolnym powietrzu spędzają okres od wiosny do późnej jesieni.

No i nieodłączny atrybut nowoczesnej obory — automatyczne podlewanie dla krów i instalacje mechaniczne dojarek.

Krowi jednak nie było.

Poznali bohaterkę

Kilkanaście kilometrów trzeba było jechać do letniego obozu, gdzie krowy na wolnym powietrzu spędzają okres od wiosny do późnej jesieni.

No i nieodłączny atrybut nowoczesnej obory — automatyczne podlewanie dla krów i instalacje mechaniczne dojarek.

Krowi jednak nie było.

Poznali bohaterkę

Kilkanaście kilometrów trzeba było jechać do letniego obozu, gdzie krowy na wolnym powietrzu spędzają okres od wiosny do późnej jesieni.

No i nieodłączny atrybut nowoczesnej obory — automatyczne podlewanie dla krów i instalacje mechaniczne dojarek.

Krowi jednak nie było.

Poznali bohaterkę

Kilkanaście kilometrów trzeba było jechać do letniego obozu, gdzie krowy na wolnym powietrzu spędzają okres od wiosny do późnej jesieni.

No i nieodłączny atrybut nowoczesnej obory — automatyczne podlewanie dla krów i instalacje mechaniczne dojarek.

Krowi jednak nie było.

Poznali bohaterkę

Wielką uwagę należy poświęcić podniesieniu poziomu eksploatacji elektrowni. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii. Podkreśla towarzysz Bierut, że podniesienie poziomu eksploatacji elektrowni jest jednym z najważniejszych zadań energetyki. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii.

Wielką uwagę należy poświęcić podniesieniu poziomu eksploatacji elektrowni. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii. Podkreśla towarzysz Bierut, że podniesienie poziomu eksploatacji elektrowni jest jednym z najważniejszych zadań energetyki. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii.

Wielką uwagę należy poświęcić podniesieniu poziomu eksploatacji elektrowni. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii. Podkreśla towarzysz Bierut, że podniesienie poziomu eksploatacji elektrowni jest jednym z najważniejszych zadań energetyki. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii.

Wielką uwagę należy poświęcić podniesieniu poziomu eksploatacji elektrowni. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii. Podkreśla towarzysz Bierut, że podniesienie poziomu eksploatacji elektrowni jest jednym z najważniejszych zadań energetyki. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii.

Wielką uwagę należy poświęcić podniesieniu poziomu eksploatacji elektrowni. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii. Podkreśla towarzysz Bierut, że podniesienie poziomu eksploatacji elektrowni jest jednym z najważniejszych zadań energetyki. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii.

Plenum ZG Związku Bojowników o wolność i demokrację

Przemówienie tow. Franciszka Józwiaka-Witolda

(d) W Warszawie odbyło się IV rozszerzone Plenum Zarządu Głównego Związku Bojowników o wolność i demokrację z udziałem aktywistów Związku z całego kraju. Referat na temat zadań Związku na te wytyczne VII Plenum Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej wygłosił przewodniczący Zarządu Głównego ZBoWiD tow. Józwiak-Witold.

Wytoczono VII Plenum KC PZPR — stwierdził tow. Józwiak-Witold — będą natychmiast w codziennej pracy i walce o usprawnienie i podnoszenie na wyższy poziom pracy Związku.”

Następnie tow. Józwiak podjął szczegółową analizę dotychczasowej działalności Związku, wskazując także na braki i nawiązując do zadań organizacji do wzmożenia czujności.

„Nowe życie budujemy w ostrych walkach z wrogiem klasowym, w walce z trudnościami wynikającymi z naszego wzrostu, w walce ze szpiegami i dywersantami nasytanymi do nas przez imperialistyczny agresywny wrogi armii amerykańskiej, w ostrych walkach z dużymsi i jeszcze nawiązując do zadań organizacji do wzmożenia czujności.

„Nowe życie budujemy w ostrych walkach z wrogiem klasowym, w walce z trudnościami wynikającymi z naszego wzrostu, w walce ze szpiegami i dywersantami nasytanymi do nas przez imperialistyczny agresywny wrogi armii amerykańskiej, w ostrych walkach z dużymsi i jeszcze nawiązując do zadań organizacji do wzmożenia czujności.

Wielką uwagę należy poświęcić podniesieniu poziomu eksploatacji elektrowni. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii. Podkreśla towarzysz Bierut, że podniesienie poziomu eksploatacji elektrowni jest jednym z najważniejszych zadań energetyki. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii.

Wielką uwagę należy poświęcić podniesieniu poziomu eksploatacji elektrowni. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii. Podkreśla towarzysz Bierut, że podniesienie poziomu eksploatacji elektrowni jest jednym z najważniejszych zadań energetyki. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii.

Wielką uwagę należy poświęcić podniesieniu poziomu eksploatacji elektrowni. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii. Podkreśla towarzysz Bierut, że podniesienie poziomu eksploatacji elektrowni jest jednym z najważniejszych zadań energetyki. W tym celu należy przede wszystkim podnieść kwalifikacje personelu, podnieść poziom remontów i wyeliminować przyczyny awarii.

Czytelnicy i korespondenci piszą

Zapomniane doły

Jestem mieszkańcem Muranowa i obserwuję, jak z każdym miesiącem rośnie i potęga się piękna nowoczesna dzielnica naszego miasta.

Olóż z końcem roku 1951 wybudowano przy ul. Nowolipie piękną i dużą antekę.

Ponieważ podkop pod fundamenty ma kilka metrów głębokości, rodzice stale obawiają się, żeby ich dzieci nie wpadły do niezabezpieczonego dołu.

Kiedy wreszcie kierownictwo budowy apteki na Nowolipiu zakończy izolację fundamentów i zlikwiduje sterty gruzu?

ROBERT CZERWIŃSKI Warszawa

Przed kampanią żniwną

Szybkimi krokami zbliża się kampania żniwno-omłotowa. Żniwa i omłoty powinny przebiegać sprawnie.

Chłopi naszej gromady przygotowali już żniwiarki, wozy, zaopatrzyli je we wszystkie materiały niezbędne do starannego przeprowadzenia żniw i omłotów.

PIOTR BANASZEK Dziewiczycze

Niebezpieczne wióry

Na podwórzu przy ul. Dobrej w Warszawie na przestrzeni kilkudziesięciu metrów kwadratowych na wysokość pół metra leżą wióry.

Roboty wykonywane w tym miejscu przez MPR-B, oddział przy ul. Solec 37, zakończono przed dwoma tygodniami.

Na tym samym podwórzu znajduje się pickarnia. Z kominu leca często iskry. Jeśli

ktoś spadnie na stos wiórow — grozi pożar. Do zimy daleko, wióry na razie nie są nikomu potrzebne.

STEFAN REMBALSKI Warszawa

Jubileusz 50-lecia pracy artystycznej Jerzego Leszczyńskiego

(f) Znakomity artysta dramatyczny Jerzy Leszczyński obchodzi 50-lecie swojej pracy artystycznej.

Obchód jubileuszowy, nad którym protektorem objął Minister Kultury i Sztuki S. Dybowski, odbędzie się dnia 12

bm. w Państwowym Teatrze Polskim. Uroczystość jubileuszowa połączona będzie z premierą „Lalki” wg Bolesława Prusa.

Kropki nad „i”

POBOŻNI

Angielskie pismo „Reveille” pisze: „Wielka ilość drukowanych w Anglii biblii sprzedawana jest Stanom Zjednoczonym, co umożliwia nam za zarobione dolary produkować więcej ampat, tanków i bombowców”.

„Pobożni” Anglii sprzedają Amerykanom Pismo święte, by potem wespół z „pobożnymi” Amerykanami za pomocą kul, bomb i tanków uwalniać setki tysięcy ludzi od „cierpienia obecnego życia”.

PODPORA KULTURY

Chcę z frankistowskiej Hiszpanii uczynić podporę „kultury zachodniej” — Amerykanie faworyzują jej kandydaturę do UNESCO (Organizacja dla spraw oświaty, wiedzy i kultury przy ONZ).

stał więc ostatnio do Madrytu kilka skrzyń broszur przyjętej przez ONZ w roku 1948 „ Deklaracji praw Człowieka”.

Wiem, że to w niczym nie pomniejsza jego znaczenia w oczach faszyzistów amerykańskich. A nawet wręcz przeciwnie.

Z KIM PRZESTAJESZ...

„Trudno wprost zrozumieć, dlaczego ilość przestępstw popełnianych w Macedonii przez młodzież wzrosła od 1950 do 1951 roku siedmiokrotnie” — pisze tytułowa gazeta „Nowa Makedonia”.

Trudno? Nie. Raczej łatwo. Trzeba tylko pamiętać o państwowych filmach i comiccach dostarczanych hojnie przez amerykańskich przyjaciół.

Kraj 80 milionów głodujących

(ARTYKUŁ NAPISANY SPECJALNIE DLA „TRYBUNY LUDU”)

K. Srinivasa Rao

Widno głodu pojawiło się znowu w tym roku w Indiach. Straszliwe wiadomości nadchodzą codziennie do redakcji gazet. Słyszmy o „głodowych marszach” ludności całych wsi.

Wielkie pytania — a stawia je każdy, kto rokrocznie czyta o głodzie w Indiach — dlaczego klasa głodu jest chroniczną w tym kraju?

Jeżeli dokonamy przeglądu historii Indii na przestrzeni ostatnich dwóch stuleci, spostrzemy, że od chwili podbicia tego kraju, imperialiści brytyjscy umyślnie opóźniali rozwój sił produkcyjnych kraju.

Rośnie również zadłużenie poszczególnych chłopów. Zgodnie z raportem podkomitetu finansowego rządu, w niektórych prowincjach przeciętne zadłużenie dochodzi 277 rupii na każdego dzierżawcę.

Procent ludności hinduskiej zatrudnionej w rolnictwie. rok 1891 61,5 1911 72,2 1931 76,0 1948 68,2 (Hindustan)

(zmniejszenie w 1948 roku spowodowane jest podziałem Indii na Hindustan i jeszcze bardziej rolnictwo Pakistan).

6 procent ludności posiada 60 procent ziemi

W Indiach, większość gruntów uprawnych i nieuprawnych skoncentrowana jest w rękach niewielkiej liczby maharadżów, zamindarów (panów

feudalnych) i wielkich obszarników. Statystyki oficjalne z Pendżabu (jedna z bogatych w pszenicę prowincji Północnych Indii) wykazują, że 2,4 procent ludności posiada w swych rękach 37 procent całego uprawnego gruntu.

Obszarzy nie uprawiają ziemi na własną rękę, ale dzierżawia ją wielkim dzierżawcom, którzy z kolei oddają ją w dzierżawę biednym chłopom.

Rośnie również zadłużenie poszczególnych chłopów. Zgodnie z raportem podkomitetu finansowego rządu, w niektórych prowincjach przeciętne zadłużenie dochodzi 277 rupii na każdego dzierżawcę.

80 milionów głoduje

Każdy, kto zna Indie, wie jak niska i zacofana jest technika pracy rolnej w tym kraju. Na polach widać drewniane plugi, o traktorach nawet marzyć nie można.

Chłopi również nie uprawiają ziemi na własną rękę, ale dzierżawia ją wielkim dzierżawcom, którzy z kolei oddają ją w dzierżawę biednym chłopom.

Przeżył ten występianiem rząd Nehru wysłał 50 tysięcy żołnierzy do walki z chłopami.

Przeżył ten występianiem rząd Nehru wysłał 50 tysięcy żołnierzy do walki z chłopami. Po bohaterkiej walce, trwającej prawie 5 lat, powstanie zostało zduszone przy pomocy faszyzowskiego terroru.

Przeżył ten występianiem rząd Nehru wysłał 50 tysięcy żołnierzy do walki z chłopami. Po bohaterkiej walce, trwającej prawie 5 lat, powstanie zostało zduszone przy pomocy faszyzowskiego terroru.

Brak systemu irygacyjnego

Irna niezmiernie ważną przyczyną tego stanu rzeczy jest fakt, że system irygacyjny w

W S T O L I C Y

Ostatnie prace na placu MDM

Zbliża się termin oddania do użytku placu MDM. Z dnia na dzień wzdłuż tempa robót budowlanych, kamieniarских, drogowych i stolarskich.

Dla lepszej koordynacji robót przy układaniu chodników prowadzone są w nocy, tak że drogowcy i kamieniarze nie przeszkadzają sobie wzajemnie.

Na placu MDM zmontowane zostaną pierwsze w Warszawie stałe uchwyty dla masztów. Będzie ich 32.

Ślusarze z FSO skracają terminy robót

Brigada ślusarzy działu remontów pod kierownictwem Aleksandra Oleny z FSO, dostała zadanie wykonać 1000 sztuk detali samochodowych.

Brigada Oleny odbyła krótką naradę produkcyjną i podjęła zobowiązanie skrócenia terminu do 14 czerwca, po czym wzięła się energicznie do roboty.

Wkrótce budowa fundamentów pod pierwsze bloki ul. Nowotki

W końcu bieżącego miesiąca rozpocznie się budowa fundamentów pod pierwsze bloki wchodzące w skład zabudowy nieparzystej strony ulicy Nowotki.

52 wioleczne liły „wyrosną” dziś w nowy w Centralnym Parku Kultury

Roboty związane z budową odcinka Centralnego Parku Kultury na Powiślu weszły w stadium końcowe. 22 lipca kilkudziesięciohektarowy teren parku stanie się miejscem szeregu imprez związanych ze Złotymi Młodymi Przewodnikami — budowniczymi Polski Ludowej.

Przeżył ten występianiem rząd Nehru wysłał 50 tysięcy żołnierzy do walki z chłopami. Po bohaterkiej walce, trwającej prawie 5 lat, powstanie zostało zduszone przy pomocy faszyzowskiego terroru.

Chleb musi być w sklepach o każdej porze

Przed kilku miesiącami odbył się w Wydziale Handlu Przemysłowym St. R. N. odprawa przedstawicieli handlu spożywczego i piekarnictwa.

Ponieważ tego rodzaju wypadki zdarzają się coraz częściej, a zarówno Inspektorat Państwowej Inspekcji Handlowej jak i wydział handlu Przemysłowego St. R. N. nie mogą jakoś opanovać sytuacji, sprawą tą powinno zająć się energicznie Prezydium Rady Narodowej m. St. Warszawy i wyciągnąć w stosunku do winnych tego karygodnego stosunku do zaopatrywania ludzi pracy w pieczywo jak najstraszniejsze konsekwencje.

ROZDZIAŁ BONÓW MIĘSNO - TUSZCZOWYCH

Wydział Handlu Przemysłowym St. R. N. komunikuje, że termin dodatkowy wydawania bonów mięsno-tuszczykowych na miesiąc lipiec dla pracowniczych nowoprzyjętych państwowych i spółdzielczych zakładach pracy ustalony został od dnia 9 do 12 bm. włącznie.

TEATR Y

Polski — „Ożenek” — g. 19. Kameralny — „Król i aktor” — g. 19. Narodowy — „Reizolator” — g. 19. Nowy — „Sen nocy dziejowej” — g. 19.

KINA

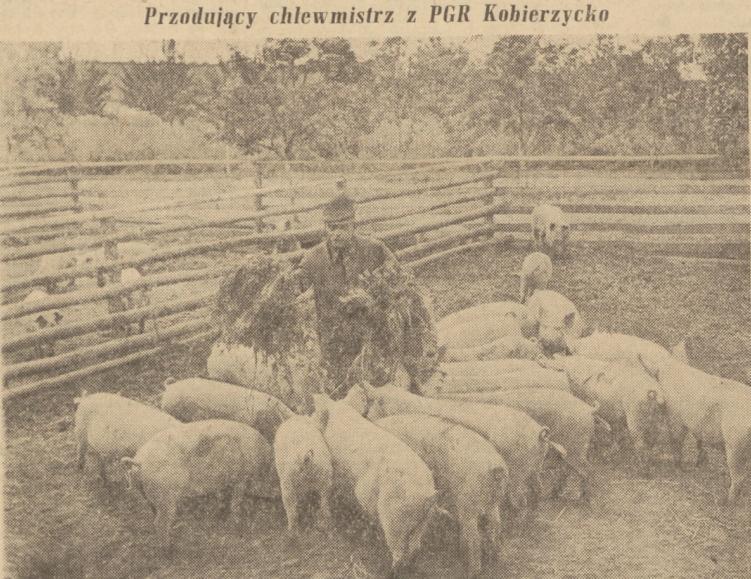
Moskwa — „Kawaler Złotej Gwiazdy” — g. 15, 30. Palladium — „Pod niebem Sycylii” — g. 17, 19, 21. Praha — „Pod niebem Sycylii” — g. 17, 19, 21.

PORANKI

Atlant — „Romantole” — g. 13. Polonia — „Dwa ognie” — g. 14. Syrena — „Miasto nieujarzmione” — g. 14.

RADIO

CZWARTEK 10 LIPCA Program II — na fal 1322 m. Program dnia 6.05, 15.25, 16.00, 20.00, 23.00.

Państwowe Gospodarstwo Rolne Kobierzycze w woj. łódzkim, wykonało plan dostawy tuczników za pierwszą półroczną w 200 procent. Wynik ten osiągnięto dzięki wydajnej pracy chlewniczków Stanisława Korzeniowskiego, odznaczonego orderem „Sztandar Pracy”.

Na polce z książkami

Powieść o górnikach dolnośląskich

Stanisław Kowalewski: „Zaloga Elżbiety”. „Książka i Wiedza”. Str. 139. Warszawa 1951 r.

Trzęsąca „Zaloga Elżbiety” są losy kopalni zagłębia dolnośląskiego, która po oszałamiającym sukcesie osiągniętych sukcesach niezdolnością, rabunkową gospodarką dyrektora, otumanionego przez wrogą agencję, znalazła się w ruinie.

Przez dwa lata (o czym w powieści znajdujemy tylko krótkie wzmianki) kopalnia czeka „choruje” i nie może powstać na nogi. Zmienia się coraz to dyrekcja, lecz zaloga zmęczona dwoma latami gorzkich niepowodzeń, na kopalnię nie posiadającą rezerwowego frontu ścianowego, kopalni o katastrofalnie zalamanym planie, traci ducha.

Zaczyna się odpływ znacznej części górników do innych przemyślow. Wydaje się, że kopalnia skazana jest na zagładę. Na stanowiska dyrektora kopalni i sekretarza podstawowej organizacji partyjnej przychodzi jednak właściwi, wartościowi ludzie.

Dyrektor, to stary górnik, wypróbowany działacz polityczny, wziętych faszyzowskich obóz, sekretarz — górnik, aktywista, repatriant z Francji, uczestnik francuskiego Ruchu Oporu. Mimo niepowodzeń przetrwał na kopalni wiernie rewolucyjny aktyw górniczy, który poprowadzi „Elżbietę” do zwycięstwa.

Jest młodeż, na którą postawiła partia. Ta młodeż ze szlaku przysposobienia górniczego, gar-

wistości. Kowalewski, autor dobrego opowiadania „Walca klas” zaszedł w starciu ze skomplikowaną rzeczywistością górniczą na manowce „klajstrowania”. Widzimy tu jakąś swoistą mitologię łatwego optymizmu.

Jednak dokonywa się w nim przełom. Schwyłany na gorącym uczynku kradzieży górniczej mienia i odepchnięty przez dawnego towarzysza broni, Andrzejczak zrozumiał swoją wrogą, antypaństwową postawę, zaczyna pracować na kopalni, dostępuje się rangi przedownika pracy, chce żyć uczciwie, wie dzwiewną z górniczej rodziny. I gdy szaber się skończył, a banda oprychów przechodzi do akcji wrogich Polsce Ludowej, usiłując wciągnąć dawnego kompana do aktów sabotażu na kopalni, przedownicy pracy Andrzejczak wie już do kładnie gdzie jego miejsce.

Mimo gróźb hszczęta bandy, ryzykując swoje życie osobiste, wydaje zbrodniarzy w ręce sprawiedliwości.

Jest to watek interesujący powieściowo, lecz w opisie próby sabotażu, potraktowanym dość schematycznie, ogólnikowo, nie doszukamy się autoru głębokich politycznych korzeni i ścierania „pierwszego spojrzenia”, która uniemożliwiła autorowi przetrwanie i pogłębienie tematu.

Jednym wątkiem powieściowym, rysującym się ciekawie, jest niebezpieczeństwo, ale najsłynniejsza bogata treścią, historia

kapalni dolnośląskiej. Wiadomo, że wprowadzenie mechanizacji nie przebiegało tak prosto i łatwo, wśród entuzjastów całej zagłogi, jak to nam sugeruje autor; że napatykano na wiele oporów nie tylko u wroga klasowego, ale także wśród uczciwych, lecz słabo uświadomionych górników, przywiązanych do tradycyjnego sprzętu górniczego i niechętnych wszelkim „nowinkom”.

Opis wprowadzenia na „Elżbietę” pierwszego kombajnu węglowego „Donbas”, który od pierwszej chwili idealnie dostosowany do kaliny, rusza pełną parą, gwarantując kopalni zwiększone wydobywanie i możliwość przerzucenia pracującej na tej ścianie zalogi do innych robót — jest jaskrawym przykładem wyżej wspomnianego szkodliwego lakierowania rzeczywistości.

Dramatyczne i trudne dzieje pierwszego kombajnu węglowego i związanych z nim ludzi, dla których dobra praca kombajnu stała się sprawą honoru na znaną kopalnię walbrzyską, opisywanej z dozwoloną dozą licencji poetyckiej przez Kowalewskiego, mogłyby stanowić temat osobnej powieści.

Wielki epos walki o kombajn skwitował Kowalewski paroma pseudo-optimistycznymi stronkami, świadczącymi o powierzchownym umjowaniu zjawisk i niedostatecznej znajomości realiów górniczych.

Na dobro Kowalewskiego trzeba zaliczyć to, że książka jego, pisana w roku 1949 i 1950 a

wydana niestety tak późno, jest pozycją pionierską w naszej literaturze, pierwsza dała obraz życia górników repatriantów z Francji w Walbrzychu, zaraz po ich powrocie do kraju, trafnie maluje nastroje reszsy górniczej, oraz wykreśla wyraźnie drogę tych, co chcą uczciwie i ofiarnie pracować dla młodego państwa ludowego i tych, którzy odrzuca, bez trudu chcą zakosztować wszystkich owoców nowego ustroju.

Celnie także uchwycił autor i potrafił powieściowo zobrazować pierwsze jaskółki współzawodnictwa na kopalni, wykazując różnicę między socjalistycznym współzawodnictwem pracy a tablicą sportowych rekordów.

Kowalewski posiada talent chwytania obrazu na gorąco, umie dojrzeć wiele ciekawych spraw, ale jeszcze nie okazuje umiejętności zorganizowania wchłoniętego materiału w logiczną i artystycznie przetworzoną całość.

Książka wydaje się być w pośpiechu kreślonym brulionem, w którym wiele luk autorstkiego wrodzenia, pozostaje niedopieczonych. Lecz żarliwie i długo gwałtownie już zafascynowanie tematyczną górnictwa pozwala przypisać, że autor przebrnie przez ten wstępny okres dezorganizacji i ugięcia się pod naporem „widziwego i przeżytego”, co pozwoli mu napisać wartościową powieść o jasno określonym kształcie kompozycyjnym, nie przemierzającą wielkich trudności naszego czasu i wspaniałego ich przewyższenia przez klasę robotniczą.

MARIA SZCZEPAŃSKA